

Kader Mistik Özlem

– Mehmet Avcı · 07 Temmuz 2012

Bugün yüreğimi terk edip gidişinin dördüncü yılıAcım dindi diyemem ama Alıştım yokluğuna
Gidince sen;
Sudan çıkmış balık gibi
Ne yapacağımı bilemedim
Çarptım durdum duvarlarıma
En çok
“Unuturum” dediğim yerde acıttı yokluğun
Tek söz söyleyen
Kızsan, bağırırsan
Kavga etsek
Kırgın ayrılısak
Bunca beklemezdim dönersin diye
Dönmedin,
Gelseydin
Ayaklarının altında çocuklarımın Cennetini de getirecektin

Masada boynu bükük fesleğenler
Yanında kana kana su içtiğin bardak
İki zeytin çekirdeği
Başı ezilmiş izmarit
Üstünde dudak izin
İçeride büyük resim
Koca gözlerle gülmektesin halime

Bıraktığın gibi kaldı her şey
Kızardım hani koltuğu televizyonun çaprazına götürmene
Daha güzel geliyor şimdi
O, inanılmaz düzenine kızardım.
Bardaklar ayrı çekmecece
Tabaklar ayrı
Yeniler farklı dolapta
Kullanılmışlar farklı
Kap kacak temiz tertipli
Merak etme hem muslukları da yaptırdım damlatmıyor ha bire
Eli iş tutmaz iki yumurta kıramaz,

Şımarık,
Kabına sığmayan,
Bir eli yağda bir eli balda “O” adam
Çok değişti bir tanem!
Pişmanlıkla yüz yüze...

Yanında ne kadar da büyüklenirmişim oysa
Kendimi hükümdar
Seni kölem sanmışım
Sen gidince anladım.

Senin sevdiğin tüm şarkılar hoş geliyor artık kulağıma
Hatta bir kaçını ezberledim bile
En çokta acı makamında ki o şarkı hiç düşmüyor dilimden
“Şimdi uzaklardasın
Gönül hicranla doldu”
Şimdi gelsen hiç zorlanmazsın bu evde
Bıraktığın yerde hala tencere
Dolapta ki düzenin bile aynı
Sebzeler en altta
Kahvaltılıklar bir üstte
Yemekler en üst gözde
Elbiseler ayrı bir birinden
Sporlar farklı, klasikler ayrı yerde
Çoraplarım karışık değil hem
Ve çamaşırları asarken yıkıyorum balkonu

Füruzan ablayı kaybettik geçen hafta
Gözleri açık gitti
O da mı seni bekliyordu ne?

Sabri amca kökleri toprağı bırakmış çam gibi
Devrildi devrilecek
Çok acı geldi bu ayrılık
“Evlat! Nasıl dayandın bunca zaman” diyor
Yanımdan hiç ayırmadığımı bilmiyor...

Hani hep kızdığın Sevdâ vardı ya
Ben evden dışarı adım attığımda

Balkona kořan,
Liseli âşık gibi sokağın sonuna kadar beni uğurlayan kız
Bir keresinde sokakta laf atmıştı da
Evdeki bütün bardakları kafama fırlatmıştın
Sonra yeniden bardak alamaya çıkmıştık
Sevda evlendi bir kızı var iki buçuk yaşında
Ođlunu da karnında taşıyor

Bakkal Orhan abi bıraktı gitti mahalleyi
Zeynep abla çocukları alıp gidince
"Kimseye bakacak yüzüm kalmadı" dedi giderken
Ya ben ne yapmalıyım
Her gün ayrı suretle çıkıyorum gün yüzüne
Soruyorlar seni
Dönecek diyorum
Ayakları altında çocuklarımlın Cenneti
Dönecek.

Mustafa üniversiteyi kazandı
"Hukuk oku ođlum sen" derdin de
"Ben doktor olacađım" derdi sana
Sende avukat ol; " bu adamı boşarken yardımcı ol bana" derdin
Avukat oldu
Beni boşamanı bekliyor.

Sen gidince kafesteki kuşları saldıml
İlkin senin adını verdiğimizi gönderdim
Adet yerini busun diye
Sen bakmamıştın giderken
Öyle yapmadı
Pencere pervazına kondu
Gitmek istemez bir edayla döndü, baktı
Baktı
Baktı
Sonra kaç kurtul der gibiydi Mehmet
Uçtu, ardından bakarken kendi yansımamı gördml
Dayanamadım
Onu da saldıml
O da pervaza kondu ilkin

Sonra döndü baktı
Baktı
Baktı
Beklemek kaderimizmiş gibi
Kafese döndü yeniden
...

06.07.2012 – Bursa
Mehmet Avcı